

SADRŽAJ

Istraživanjem smo provjerili kakav je odnos između iznošenja zajedničkih i specifičnih informacija tijekom grupne diskusije kod donošenja odluka. Pretpostavili smo da će grupe koje donose odluku tijekom diskusije raspravljati i ponavljati više zajedničkih nego specifičnih informacija te da će takav odnos biti izraženiji u situaciji kada se donosi odluka za razliku od situacije u kojoj se procjenjuje izbor neke druge grupe.

Rezultati su potvrdili pojavu uočenu u prethodnim istraživanjima da grupe koje donose odluku raspravljaju u većoj mjeri o zajedničkim nego o specifičnim informacijama. Različite upute nisu dovele do statistički značajne promijene u odnos iznošenja i ponavljanja zajedničkih i specifičnih informacija.

Proces grupnog donošenja odluke pokušava se istražiti i opisati na različite načine. Prema pristupu istraživanja grupnog donošenja odluke razlikujemo kvalitativni i kvantitativni pristup. Kvalitativan pristup proučava proces socijalne komunikacije odnosno sadržaj komunikacije među članovima grupe. Drugi pristup istraživanja nastoji kvantitativno opisati proces donošenja odluke. Ovaj pristup istražuje na koji način kombiniranje preferencija članova grupe utječe na donošenje odluke.

1.1 Socijalna komunikacija pri donošenju odluke

U tipičnoj situaciji donošenja odluke, tijekom diskusije grupa kreće od početnog neslaganja u preferencijama osobnog izbora prema zajedničkom izboru – dogovoru. Početna situacija predstavlja neuspjeh u odnosu na kriterij odlučivanja, dok dogovor predstavlja uspješno ostvarenje postavljenog kriterija odlučivanja. Proces kojim se odlučuje počiva na razmjeni informacija među članovima grupe tako da pri proučavanju donošenja odluke možemo govoriti o pristupu koji proučava socijalnu komunikaciju. Glavni interes istraživača je: 'tko što govori?', 'tko kome govori?', 'koliko tko govori?' i slično. To je kvalitativan pristup i analizom socijalne komunikacije utvrđuju se odnosi među članovima grupe i uloge pojedinih članova grupe, te kako socijalna dinamika utječe na donošenje odluke. Ovaj pristup karakterističan je za rano proučavanje problema donošenja odluka.

Istraživanja koja su slijedila taj pristup dala su neke značajne rezultate u rasvijetljavanju problema donošenja odluka. Utvrđeno je da se kod grupa koje odlučuju često pojavljuju dva tipa vođe. Jedan tip vođe usmjeren je na zahtjeve zadatka, dok je drugi tip vođe usmjeren na osjećaje i socijalne potrebe članova grupe (prema Baron, Kerr i Miller, 1993). Također je utvrđeno da osobe koje preuzmu ulogu vođe znatno više participiraju u diskusiji od ostalih članova grupe (Sorrentino i Boutillier, 1975 prema Baron, Kerr i Miller, 1993).

1.2 Socijalno kombiniranje pri donošenju odluke

1.2.1 Shema socijalnog odlučivanja

Davis (1973) je postavio model SSO – shema socijalnog odlučivanja koji povezuje preferencije članova grupe prije diskusije s konačnom odlukom grupe. Osnovni elementi ovog modela su r – koji predstavlja broj članova grupe i n – koji predstavlja broj mogućih izbora ($A_1, A_2 \dots A_n$). Ovaj model ne predviđa koja će biti konačna odluka grupe već kako će biti raspoređene moguće odluke grupe. Različite moguće odluke označavaju se s $P_1, P_2 \dots P_n$. Početne vrijednosti od kojih ovaj model kreće su sve moguće raspodjele preferencija članova grupe prije diskusije za n različitih odluka, a ne stvarne preferencije pojedinaca. Pretpostavimo da tročlana grupa ($r = 3$) odlučuje između dvije mogućnosti ($n = 2$), u ovom slučaju moguće su četiri različite podjele početnih preferencija unutar grupe (vidi tablicu 1).

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com